

Sygn. akt I C 658 / 15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy we(...) I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

Protokolant: **Małgorzata Wąchala**

po rozpoznaniu w dniu 20.11.2015 r.

we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)

przeciwko **J. K. (1), J. K. (2), M. K. i J. K. (3)**

o zapłatę 98 762, 22 zł

I. zasądza od pozwanych na rzecz powoda **59 065, 20 zł** (pięćdziesiąt tysięcy sześćdziesiąt pięć złotych, dwadzieścia groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15.04.2015 r. do dnia zapłaty, z tym, że zaspokojenie powoda przez jednego z pozwanych zwalnia pozostałych z zobowiązania do wysokości dokonanej zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanych na rzecz powoda **5 117, 34 zł** kosztów procesu, z tym, że zaspokojenie powoda przez jednego z pozwanych zwalnia pozostałych z zobowiązania do wysokości dokonanej zapłaty.

UZASADNIENIE

Powód – (...) wniósł o zasądzenie na jego rzecz solidarnie od pozwanych J. K. (1), J. K. (2), M. K. i J. K. (3) 98 762, 22 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 76 745, 50 zł od dnia 06.02.2015 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 22 016, 72 zł od dnia wniesienia pozwu (10.02.2015 r.) do dnia zapłaty, a także o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu.

Powód wskazał, iż J. K. (1) jako pracownik powoda otrzymał w 1984 r. zakwaterowanie w Hotelu (...). Na mocy porozumienia uczelni (...) pozwany ostatecznie mieszkał w Hotelu (...) przy ul. (...), pok. 603. Wysokość opłat za pobyt w Hotelu ustala Prorektor ds. Studenckich i Nauczania (...). (...) obciążał powoda jako gestora za lokal zajmowany przez pozwanych.

Pozwany J. K. (1) jako korzystający z pomieszczeń w Hotelu (...) był zobowiązany do zwrotu powodowi opłat wnoszonych przez powoda (...). Powód przekazywał (...) należności za lokal użytkowany przez pozwanych zgodnie z otrzymywanymi fakturami. Pozwany J. K. (1) na podstawie Regulaminu przyznawania miejsc w hotelach asystenta (...) stanowiącego załącznik do Zarządzenia Nr (...) z dnia 10.06.2002 r. Rektora (...) był zobowiązany do refundacji tych należności powodowi do 10 dnia każdego miesiąca.

Wysokość należności za pobyt w DS R. przy ul. (...) segment 603 ustalał Prorektor (...). Stawka miesięczna za zajmowane pomieszczenia za okres od stycznia 2011 r. wynosiła 1 776, 50 zł, a od stycznia 2012 r. 1 860 zł.

Pozwany od maja 2006 r. zaprzestał regulowania przypadających na niego opłat, toteż powód wystąpił z powództwem o zasądzenie kwot należnych do maja 2011 r. Wyrokiem z dnia 25.03.2013 r., VIII C 259/11, Sąd Rejonowy dla (...) zasądził od pozwanych 70 943, 50 zł za okres do maja 2011 r. Sąd Okręgowy we (...) w sprawie II Ca 1359/13 oddalił apelację pozwanych.

Pozwani pomimo prawomocnego wyroku nie regulowali zasądzonej należności, nie zwracali powodowi dalszych opłat za zajmowane pomieszczenia, które wnosił powód na konto (...), a także nie opuścili zajmowanych pomieszczeń (...) pomimo prawomocnego wyroku eksmisyjnego i wskazania lokalu socjalnego. Pozwani byli właścicielami mieszkania w K. przy ul. (...). Pozwani bezpodstawnie wzbogacili się kosztem majątku powoda.

Nowa odpłatność od 01.06.2012 r. do 30.09.2012 r. wynosiła 565, 20 zł za jedno miejsce,

tj. 2 260, 80 zł, od 01.10.2012 r. 27, 50 zł za dobę dla każdej z osób.

Powód dochodzi zwrotu opłat:

- od czerwca do grudnia 2011 r. – po 1 776, 50 zł,

- od stycznia do czerwca 2012 r. – po 1 860 zł,

- od lipca do października 2012 r. – po 2 260, 80 zł,

- w m-cach listopad i grudzień 2012 r. – po 3 300 zł,

- w miesiącach styczeń, luty, kwiecień, czerwiec, sierpień, wrzesień i listopad 2012 r. – po 3 410 zł,

- w miesiącach maj, lipiec i październik 2013 r. – po 3 300 zł,

- w marcu 2013 r. – 3 080 zł,

- w grudniu 2013 r. – 660 zł.

Pozwani opuścili zajmowany lokal w dniu 06.11.2013 r.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 25.02.2015 r., I Nc 186/15, pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości.

W zakresie kwot sprzed dnia 10.02.2012 r. podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia.

Pozwani podnieśli, że ich pobyt w (...) był wyłącznie następstwem działań powoda. Powód opracował sposób rozdziału mieszkań spółdzielczych, który był zaprzeczeniem prawa spółdzielczego, zatwierdzał przygotowane listy rozdziału mieszkań i dysponował specjalną pulą mieszkań. J. K. (1) był członkiem spółdzielni Mieszkaniowej (...) od 1973 r. Gdyby ta spółdzielnia sama rozdzielała mieszkania, to do 1989 r. pozwani otrzymaliby mieszkanie. Sąd orzekając opróżnienie lokalu przyznał pozwanym lokal socjalny.

Pozwani podnieśli, że z § 9 regulaminu przyznawania miejsc w hotelach asystenta (...) ani z analogicznego regulaminu (...) nie wynika wcale żaden obowiązek pośrednictwa (...) w regulowaniu opłat za pobyt w (...) Asystenta (...).

Zarzucili, że powód w trosce o swoje finanse mógł wystąpić o opróżnienie lokalu niezwłocznie i zwrócić się do gminy o stosowne odszkodowanie. Wystąpił o opróżnienie lokalu dopiero w listopadzie 2008 r., pomimo iż ostatnie wezwanie do zapłaty wysłał w czerwcu 2007 r. Potem już nigdy nie zwracał się o żadną zapłatę i pozwani byli przekonani, że powód otrzymuje stosowne odszkodowanie.

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 03.07.2015 r. powód podtrzymał swoje stanowisko w sprawie.

Podniósł, że z własnej inicjatywy, a także pod naciskiem (...) niejednokrotnie proponował pozwanym zakwaterowanie w domu studenckim będącym w dyspozycji powoda. Pozwani nigdy z takiej propozycji nie skorzystali. Pozwani korzystając z segmentu mieszkalnego nie pokrywali żadnych kosztów z tym związanych. Koszty takie pokrywał powód. Oszczędności pozwanych z takiego stanu rzeczy były ich bezpodstawnym wzbogaceniem kosztem majątku powoda. W takim wypadku obowiązuje 10-letni okres przedawnienia.

Pozwani winni sami czynić starania o zapewnienie sobie odpowiedniego mieszkania. Nie można tym obowiązkiem obciążać uczelni. Powód nie miał wpływu nad działalność Spółdzielni Mieszkaniowej (...).

Obowiązek wnoszenia opłaty przez (...) wynikał z porozumienia uczelni (...) o utworzeniu domu asystenta. Pozwani przestali opłacać za zakwaterowanie w budynku przy ul. (...) w połowie 2006 r. Powód niejednokrotnie wzywał pozwanych do dobrowolnego opuszczenia i opróżnienia zajmowanego segmentu przy ul. (...).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

Powód J. K. (1) otrzymał zgodę na zajmowanie pomieszczeń nr 603 w hotelu asystenta przy ul. (...). Zgoda została przedłużona do dnia 30.09.2006 r.

/ dowód: pismo z dnia 21.04.2006 r. – k. 46; pismo z dnia 24.07.2006 r. – k. 47; pismo z dnia

13.09.2006 r. – k. 48; protokół z dnia 22.01.2007 r. – k. 49; pismo z dnia 26.01.2007 r. –

k. 50 /

Wyrokiem z dnia 13.08.2009 r., IX C 531/08, wydanym w sprawie z powództwa (...) przeciwko J. K. (1), J. K. (2), M. K. i J. K. (3), Sąd Rejonowy dla (...) nakazał pozwanym opróżnić, opuścić i wydać powodowi lokal mieszkalny w domu asystenckim we W. przy ul. (...), pok. 603, orzekł o uprawnieniu pozwanych do otrzymania lokalu socjalnego, nakazał wstrzymanie wykonania wyroku do czasu złożenia pozwanym przez Gminę W. oferty najmu lokalu socjalnego i nie obciążył pozwanych kosztami procesu.

Pozwani otrzymali dnia 27.11.2012 r. ofertę najmu lokalu socjalnego przy pl. (...).

Dnia 12.03.2013 r. powód wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi z dnia 13.08.2009 r.

Postanowieniem z dnia 09.05.2013 r. Sąd Rejonowy dla (...) nadał klauzulę wykonalności wyrokowi z dnia 13.08.2009 r., IX C 531/08.

/ dowód: akta sprawy IX C 531/08 /

Wyrokiem z dnia 25.03.2013 r., VIII C 259/11, Sąd Rejonowy dla (...) zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 70 943, 50 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od poszczególnych należności za kolejne miesiące od marca 2007 r. do maja 2011 r. (w szczególności w okresie od 01.2011 r. do 06.2011 r. po 1 776, 50 zł), oddalił dalej idące powództwo i zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 6 600 zł kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 30.01.2014 r., II Ca 1359/13, Sąd Okręgowy we (...) oddalił apelację pozwanych do wyroku Sądu Rejonowego i zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 1 200 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

/ dowód: odpisy wyroków – k. 12-14; akta sprawy VIII C 259/11 /

Należność za lokal zajmowany przez pozwanych naliczane powodowi przez (...) wynosiły:

- do końca 2011 r. 1 776, 50 zł,

- od stycznia 2012 r. do maja 2012 r. – 1 860 zł,
- od czerwca 2012 r. do września 2012 r. – 2 260, 80 zł,
- od października 2012 r. do grudnia 2012 r. – 3 300 zł,
- od stycznia 2013 r. – 3 410 zł.

/ okoliczności uznane przez sąd na podstawie art. 230 kpc za przyznane przez pozwanych /

Pismem z dnia 25.06.2012 r. Prorektor ds. Studenckich i Nauczania (...) poinformował powoda, że ustalił od dnia 01.06.2012 r. do dnia 30.09.2012 r. miesięczną cenę za 1 miejsce zajmowanego przez członków rodziny Państwa K. w (...) Studenckim R. w wysokości 565, 20 zł, a także zwrócił się po raz kolejny o spowodowanie opuszczenia domu studenckiego R. przez rodzinę Państwa K..

/ dowód: pismo z dnia 25.06.2012 r. – k. 15 /

Pismem z dnia 20.09.2012 r. Prorektor ds. Studenckich i Nauczania (...) po raz kolejny zwrócił się do powoda o spowodowanie opuszczenia przez J. K. (1) z rodziną segmentu nr 603 przy ul. (...) oraz ustalił opłatę od dnia 01.10.2012 r. w wysokości 27, 50 zł za każdą dobę dla każdej z 4 osób, tj. łącznie 3 300 zł.

/ dowód: pismo z dnia 20.09.2012 r. – k. 16 /

Dnia 06.11.2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla (...) T. K. w sprawie KM 1931/13 przejął od J. K. (1) i przekazał wierzycielowi lokalu przy ul. (...) nr 603.

/ dowód: protokół z dnia 06.11.2013 r. – k. 17 /

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Powód wystąpił przeciwko pozwany z żądaniem zapłaty należności stanowiącej równowartość kwot przekazanych przez niego (...) we W. z tytułu korzystania przez pozwanych z pomieszczeń w dawnym Hotelu (...), obecnie (...) Studenckim R. przy ul. (...).

Powód może domagać się od pozwanych takiego świadczenia jako odszkodowania z tytułu bezumownego korzystania z lokalu, a także jako zwrotu bezpodstawnego wzbogacenia w rozumieniu art. 405 kc, skoro w istocie pokrył za pozwanych należności za korzystanie z lokalu nie uzyskując od nich stosownej równowartości.

Zgłoszone przez powoda roszczenie należy uznać za usprawiedliwione co do zasady. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż zasada ta została już prawomocnie rozstrzygnięta.

Powód w tej sprawie dochodzi należności za okres od czerwca 2011 r. Należności za okres wcześniejszy zostały zasądzone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) z dnia 25.03.2013 r., VIII C 259/11. Zgodnie z art. 365 § 1 kpc orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy. Natomiast zgodnie z art. 366 kpc wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia pomiędzy tymi samymi stronami.

Chociaż powagą rzeczy osądzonej objęta jest w zasadzie jedynie sentencja wyroku, a nie jego uzasadnienie, to jednocześnie w orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że powaga rzeczy osądzonej rozciąga się również na zawarte w uzasadnieniu motywy rozstrzygnięcia, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia zakresu mocy wiążącej i powagi rzeczy osądzonej prawomocnego orzeczenia, czyli dla określenia granic jego prawomocności materialnej w rozumieniu art. 365 § 1 kpc (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 15.03.2002 r., II CKN 1415/00, z dnia 15.02.2007 r., II

CSK 452/06, OSNC-ZD 2008/A/20). Związanie prawomocnym wyrokiem oznacza, iż sąd obowiązany jest uznać, że kwestia prawna, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia w innej sprawie, a która ma znaczenie prejudycjalne w sprawie przez niego rozpoznawanej, kształtuje się tak, jak przyjęto w prawomocnym wcześniejszym wyroku (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 27.06.2014 r., V CK 433/13, z dnia 29.09.2011 r., IV CSK 652/10, z dnia 13.10.2005 r., I CK 217/05, z dnia 07.01.2004 r., III CK 192/02). Zatem skutek wydania prawomocnego orzeczenia występuje skutek pozytywny (materialny) rzeczy osądzonej przejawiający się w tym, że rozstrzygnięcie zawarte w prawomocnym orzeczeniu (rzecz osądzona) stwarza stan prawny taki, jaki z niego wynika. Sądy rozpoznające między tymi samymi stronami nowy spór muszą przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak przyjęto to w prawomocnym, wcześniejszym wyroku, a więc w ostatecznym rezultacie procesu uwzględniającym stan rzeczy na datę zamknięcia rozprawy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy należy zwrócić uwagę, iż w sprawie VIII C 259/11, Sąd Rejonowy dokonał oceny istnienia, ważności i skuteczności zobowiązania pozwanych wobec powoda z tytułu refundacji należności za korzystanie z lokalu nr (...) w (...) Studenckim R..

Pozwani do dnia 06.11.2013 r. zajmowali wskazany lokal bez tytułu prawnego. Fakt braku takiego tytułu wynika z kolei z prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego dla (...) z dnia 13.08.2009 r., IX C 531/08. Wyrok orzekający eksmisję przesądza o braku uprawnienia do dalszego zajmowania lokalu.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.2001 r. o ochronie praw lokatorów osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie, zaś zgodnie z art. 18 ust. 3 tej ustawy osoby uprawnione do lokalu zamiennego albo socjalnego, jeżeli sąd orzekł o wstrzymaniu wykonania opróżnienia lokalu do czasu dostarczenia im takiego lokalu, opłacają odszkodowanie w wysokości czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, jakie byłyby obowiązane opłacać, gdyby stosunek prawny nie wygasł.

Zatem pozwani pozostając w lokalu należącym do zasobów (...) zobowiązani byli do pokrywania należności za korzystanie z tego lokalu odpowiadającej należności z tytułu czynszu lub innych opłat, jakie opłacaliby będąc uprawnionymi do lokalu. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku z dnia 15.03.2013 r. wskazał, że pozwanych łączyła z powodem umowa najmu okazjonalnego, ale stawki czynszu ustalane były przez właściciela obiektu, tj. (...), na co powód nie miał wpływu. Sąd Rejonowy ocenił również prawidłowość ustalania stawek. W konsekwencji zasądził należności za okres od marca 2007 r. do maja 2011 r., uznając należności za okres wcześniejszy za przedawnione.

Pozwani nie mogą zatem skutecznie zakwestionować istnienia po ich stronie zobowiązania do zapłaty na rzecz powoda należności odpowiadających równowartości świadczeń przekazywanych przez niego (...), gdyż istnienie takiego obowiązku zostało już wiążąco przesądzone.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut pozwanych dotyczący zaniechania przez powoda

realizacji wyroku eksmisyjnego. Faktycznie powód mógł wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności jeszcze w listopadzie lub grudniu 2012 r., zamiast w maju 2013 r., a także wcześniej wystąpić do komornika sądowego, co mogłoby doprowadzić do wcześniejszego opróżnienia lokalu. Nie oznacza to jednakże braku zobowiązania pozwanych. Pozwani pomimo otrzymania od Gminy oferty lokalu socjalnego dnia 27.11.2012 r. zwlekali jeszcze rok z opuszczeniem lokalu, pozostając w nim bez tytułu prawnego i uchylając się od ponoszenia opłat za używanie lokalu. To zaniechanie może obciążać wyłącznie pozwanych.

Sąd uznał za usprawiedliwiony zarzut dotyczący przedawnienia należności za okres poprzedzający 3 lata przed wniesieniem pozwu. Roszczenia związane z odszkodowaniem za korzystanie z lokalu mieszkalnego bez tytułu prawnego mają charakter okresowych, wobec czego ulegają przedawnieniu z upływem lat trzech (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 07.03.2014 r., IV CNP 33/13, z dnia 18.05.2012 r., IV CSK 490/11, oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20.01.2015 r., I ACa 1494/14). Pozew wpłynął w dniu 10.02.2015 r., zatem przedawnieniu uległy roszczenia o świadczenia należne za okres do stycznia 2012 r.

W tym miejscu trzeba zwrócić uwagę na błędny sposób liczenia terminu płatności przez powoda. To, że odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu płatne jest co miesiąc, nie oznacza, że termin płatności przypada – jak przy czynszu najmu – na 10 dzień miesiąca, i to z góry, chyba że strony wyraźnie to uzgodniły. Właściciel lokalu może domagać się zapłaty odszkodowania pierwszego dnia następującego po miesiącu, którego dotyczy odszkodowanie. Od tego dnia biegnie okres przedawnienia zgodnie z art. 120 § 1 kc.

Sąd wziął zatem pod uwagę należności za okres od lutego 2012 r. do dnia opuszczenia lokalu, czyli 06.11.2013 r.

Pozwani nie zakwestionowali wysokości tych należności za kolejne miesiące wskazanych przez powoda. Należności te wynosiły początkowo 1 776, 50 zł, czyli tyle, ile zasądził wcześniej Sąd Rejonowy za okres do maja 2011 r. Powód wykazał, że naliczenie przez (...) wyniosło od 01.06.2012 r. do 30.09.2012 r. 2 260, 80 zł, zaś od dnia 01.10.2012 r. 3 300 zł. Wobec tej okoliczności, ale także wobec pozostałych wskazanych w pozwie stawek miesięcznych pozwani nie zajęli stanowiska, co oznacza, iż zgodnie z art. 230 kpc sąd mógł uznać wskazane okoliczności za przyznane.

Zatem powód może dochodzić od pozwanych wskazanych w pozwie należności miesięcznych:

- za okres od 02.2012 r. do 06.2012 r. – $5 \times 1\,860 \text{ zł} = 9\,300 \text{ zł}$,
- za okres od 07.2012 r. do 10.2012 r. – $4 \times 2\,260,80 \text{ zł} = 9\,043,20 \text{ zł}$,
- za okres od 11.2012 r. do 12.2012 r. – $2 \times 3\,300 \text{ zł} = 6\,600 \text{ zł}$,
- za 01.2013 r., 02.2013 r., 04.2013 r., 06.2013 r., 08.2013 r., 09.2013 r. – $6 \times 3\,410 \text{ zł} = 20\,460 \text{ zł}$,
- za 05.2013 r., 07.2013 r., 10.2013 r. – $3 \times 3\,300 \text{ zł} = 9\,900 \text{ zł}$,
- za 03.2013 r. – 3 080 zł,
- za 6 dni listopada 2013 r. – $6/30 \times 3\,410 \text{ zł} = 682 \text{ zł}$,

tj. łącznie 59 065, zł.

Termin płatności należności z tytułu bezumownego korzystania, a także z tytułu zwrotu bezpodstawnego wzbogacenia wyznacza wezwanie do zapłaty zgodnie z art. 455 kc. Powód nie wykazał jednak, aby wzywał pozwanych do zapłaty należności za okresy wskazane w pozwie.

W takiej sytuacji za skuteczne wezwanie do zapłaty należy uznać doręczenie pozwany odpisu pozwu, co nastąpiło dnia 31.03.2015 r. Spełnienie świadczenia niezwłocznie po wezwaniu w rozumieniu art. 455 kc oznacza z reguły spełnienie go w terminie 14 dni (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.05.1991 r., II CR 623/90; wyrok Sądu Apelacyjnego we (...) z dnia 20.03.2012 r., I ACa 191/11). Zatem pozwani pozostają w opóźnieniu z zapłatą należności na rzecz powoda od dnia 15.04.2015 r. W tej sytuacji nie ma podstaw do doliczania do należności głównej skapitalizowanych odsetek za opóźnienie.

Sąd zasądził zatem od pozwanych na rzecz powoda 59 065, 20 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15.04.2015 r. do dnia zapłaty. Dalej idące powództwo podlegało oddaleniu.

Zobowiązanie pozwanych nie ma charakteru solidarnego. Zgodnie z art. 369 kc zobowiązanie jest solidarne, jeżeli to wynika z ustawy lub z czynności prawnej. Przepisy o wynagrodzeniu lub odszkodowaniu za bezumowne korzystanie, a także przepisy o zwrocie bezpodstawnego wzbogacenia nie przewidują solidarności dłużników. Solidarność ta dotyczy czynszu najmu – art. 688¹ § 1 kc albo opłat za korzystanie z lokalu spółdzielczego – art. 4 ust. 6 ustawy z dnia 15.12.2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych. Zobowiązanie do pokrycia odszkodowania za bezumowne korzystanie lub do zwrotu bezpodstawnego wzbogacenia jest zobowiązaniem w warunkach tzw. solidarności nieprawidłowej – in

solidum (por. uchwałę 21.10.2015 r., III CZP 70/15), co oznacza, że zaspokojenie wierzyciela przez jednego z dłużników zwalnia pozostałych do wysokości dokonanej zapłaty.

Wobec częściowego uwzględnienia żądania pozwu o kosztach procesu należało orzec zgodnie z wyrażoną w art. 100 kpc zasadą ich stosunkowego rozdzielenia. Powód wygrał sprawę w 59, 81 %, wobec tego może uzyskać od pozwanych zwrot kosztów procesu w takiej części. Poniósł koszty procesu obejmujące opłatę od pozwu – 4 939 zł, wynagrodzenie pełnomocnika ustalone zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – 3 600 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, czyli łącznie 8 556 zł, z czego 59, 81 % wynosi 5 117, 34 zł.

Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.